

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm
Eloqventiæ,**

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

XXI. Detestatio peccati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38994

In CONFUTATIONE præoccupabis hanc Objectionem: Iram cohibere admodum difficile est. Ed enim, si illi restiterint, fortiores ipsos judicare dicces: ut navigia præclara putantur, non quæ in tranquillo navigant, sed quæ feliciter tempestatibus superatis cursum tenent.

EPILOGUS monebit Auditores, ut mansuetudinis ac patientiae præsidii contra hanc belluam continenter in acie dimicent, seu pugnent.

XXI. DETESTATIO peccati.

EXORDIUM ab occasione temporis. Äquissimum tibi videri, cum peccandi licentia sic invaluevit, quasi peccati nulla penitus turpitudo foret; aliquid in detestationem peccati commemorare, quo eius gravitas, turpitudo ac pestilentia rectius intelligatur.

CONFIRM. I. Locus à turpi. Quod turpe sit omnes res, etiam rationis expertes & inanimatas, ad finem naturaliter ipsis præscriptum tendere, hominem non solum turpiter per peccatum ab eo deflectere, præsertim cum rationem habeat & intellectum, quorum ductu finem suum facile assequeretur. Quid hoc indignius? Occasas hominum mentes & alta caligine circumfusas!

II. Ab effectis seu incommodis. Nam peccatum mortale non solum multis Bonis donisq; spiritualibus hominem Christianum spoliat; sed etiam multis magnisq; Malis & calamitatibus eundem afficit, obruit, & immergit.

Cap. 14. v. 7. PRIMO, Eum exturbar è gratia & amicitia Dei Opt. Max. familiaritate Spiritus Sancti. Similiter enim, auctore Sapiente, odio sunt Deo impius & impietas ejus. Tanto vero odio Deus peccatum maximè lethale, prosecuitur, ut eius magnitudo nulla

*Homo crea-
sus est à Deo
non ad pec-
catum sed
ad divinum
servitum.*

Nulla intelligentia humana vel Angelica comprehendendi queat: quod enim aliquis majori bonitate præditus est, hoc vehementius execratur malitiam, & complectitur bonitatem. Cùm igitur Deus infinita bonitate sit præditus, infinitè, & odit malitiam, & amat bonitatem: quare & malos spoliat infinito bono in inferno, & bonos boni infiniti participes facit in cœlo. Accedit, quod infinita quædam pravitas & perversitas sit in mortali peccato, cùm, qui peccat, Deum infinita maiestate præditum offendat. Restat ergo ut Deus Peccatum infinito odio ab eo abhorreat. Hic referens infinito odio est dignus, tanti odii quædam signa, hoc est, horrida supplicia, quibus Deus peccata inde à conditarum creaturarum initiis castigavit. LUCIFER enim Angelus nobilissimus, ob unum superbiæ lapsum, cum multis Angelorum millibus, ex summo Dei amico, repente factus est capitalis ejusdem inimicus; ex pulcherrima creatura, teterima & scelissima inferni bestia. ADAM, omnium hominum parens, ad imaginem & similitudinem Dei conditus, ob divini mandati, de non edendo peccatum quodam, prævaricationem, & Paradiso exturbatus, & cum tota posteritate in huius mortalis vitæ ærumnas, quas indies experimur, præceps actus est. Quis ignorat totum MUNDUM quondam ob peccata inundatione aquarum esse extin-
ctum? PENTAPOLEM igni & sulphure cœlitus demisso deletam? SAULEM ob inobedientiam, DAVIDEM ob adulterium & cædem factam, aliosque innumerabiles gravissimè à Deo puni-
tos? & omnes impios, imò quotquot in peccato lethali vitam hanc claudunt, sempiternis ardere flammis apud Inferos sine ulla spe salutis aliquando consequendæ? SECUNDÒ, Peccatum mortale privat hominem paterna Dei providentia. TERTIÒ, Participatione meritorum Christi, do-

F 3

REC

Nec egerit p̄nitentiam. **Q**UARTO, Exiit ipsius donis Spiritus Sancti, & virtutibus infusis. **Q**VINTO, Pace & serenitate conscientiae, ac consolatione Spiritus Sancti. **S**EXTO, communione bonorum Ecclesiæ, piarumque Sodalitatum, quibus nomen dedit. **S**EPTIMO, merito & fructu bonorum operum. **O**CТАVО, vita æterna, seu æternis beatarum mentium gaudiis. **N**ONO, Custodia Angelorum.

Mala, in quæ peccatum lethale hominem immersit, tam multiplicia & atrocia sunt, ut vel ad auditum eius nomen merito exhorrescere debeamus, atque si fulmen de cœlo caderet, vel infernus ad nos absorbendos dehisceret. PRIMO enim hominem ex summo amico facit capitalem Dei hostem. *Adulteri*, inquit B. Jacobus, *1. Ioan. 3. v. 8.* nescitis quia amicitia hujus mundi inimica est Dei. *In exposit.* **S**ECUNDО facit mancipium Diaboli: Qui enim peccatum facit, ait S. Joan. Evangelista, ex diabolo ad Rom. *Hom. 30. ad* est: quoniam ab initio diabolus peccat. S. Augustin. *pop. Antiach.* ait: *Vnusquisque peccando animam suam diabolo ven-* *In c. 4. Epist.* *dit*, accepta tanquam pretio dulcedine temporalis *ad Epheb.* *Ad Dama-* *voluptatis.* Chrysost. ait hominem per peccatum sum. *Ioan. 8. v. 34.* *diaboli est peccatum, sicut homo justus Spiritus San-* *2. Pet. 2. 19.* *cti porta. Et: Demonum cibus est ebrietas, luxuria,* *In I. Epist. ad* *fornicatio, & universa vita.* **T**ERTIО facit ser- *Cor Hom. 19.* *Lib. 8. Conf.* *vum peccati: Qui enim facit peccatum, ait Chri-* *c. 5. & 10.* *stus, servus est peccati, & B. Petrus: A quo quis supe-* *2. de Civ. Dei ratus est, hujus servus est.* S. Chrysost. *Barbarum,* *cap. 3.* *inquit, est peccatum, tyrannidem exercens in animam* *In Psal. 138.* *semel captam.* Hanc tyrannidem graphicè descri- *Hom. 24. in* *bit. Orat. 4. de Lazaro.* Eadem in se expertus S. Au- *Matth.* *gust. ira scribit: Suspirabam ligatus non ferro alieno,* *sed mea ferrea voluntate, velle meum tenetbat ini-* *micus, & inde mihi catenam fecerat, & constrinxerat me.* Idem ait, *Bonus etiam si servias, liber es;* *malus*

malus autem etiam si regnet, servus est, nec unius hominis, sed quod est gravius, tot dominorum, quot vi-
ziorum. **Q**UARTO, dignum hominem reddit ut
deleatur e libro vita, & in aeternum damnetur,
seu aeternis tormentorum suppliciis mactetur.
QVINTO facit hominem 1. ex sapiente stultum.
Prov. 24. Cogitatio stulti peccatum est. 2. ex mansue-
to ferum & crudelem. S. Chrysost. Homo, ait, qui
scelus meditatur & multis personis se induit, longe dif-
ficilius cauetur, quam fera. Et: Diabolus hominem
justum non audet accedere: homo autem (malus) non
solum non timet sanctum hominem, sed etiam con-
temnit. 3. ex puto & nitido sordidum & fa-
teatem, B. Petrus comparat peccatores sui lotus 2. Pet. 2. 22.
in volutabro luti. Huiusmodi fuit filius prodi. *Luc. 15.*
gus, qui vescebatur porcorum siliquis. 4. reddit *Psal. 37. v. 6.*
hominem e sano agrum, e vivo mortuum. Unde *Petruerunt*
& corruptis.
B. August. peccata voca animae febres, S. Chrysost. *&c.*
gravem paralysim, Basil. in c. i. *Esaia*, elephanti- *Libro de de-*
cum morbum, aut lepram animalium, Gregor. & *cem chordis*
Ambr. mortem ipsam. **S**EXTO Peccata sunt causae *c. 8.*
omnium calamitatum & malorum. Hinc Chri- *Ad pop. Ann.*
stus dixit paralytico: *Noli amplius peccare, ne tibi* *tioch. Hom.*
aliquid deterius fiat. **H**IC per Apostrophem ad pec- *40. 12. Mor.*
catorem te convertens, dicas: Aspice quisquis fac- *c. 6 in c. 12.*
da peccandi consuetudine delectaris, hominem
proper peccatum ex nobilissimo factum esse mi-
seritum: cerne vulnera, vide stragem, & infinitatem
malorum intuere. Quibus malis si leve re-
medium adhibitum esse censes, erras profecto.
Non prius haec tam dira vulnera sanari potuere,
non humanum genus in pristinum suum statum
redire potuit, quam unigenitus Dei filius de summo
coeli fastigio in hanc terras sese demitteret,
& ad omnem miseriam, adeoque mortem Crucis
perferendam sese offerret. **H**ic exaggerabis atro- *Psal. 53. v. 52*
ssatem Passionis Christi, dicesque, CHRISTUM *1. Pet. 4. v. 1.*

Vide Bern.
ser.3. de Na-
zari Christi.
Syr. 21.

ram dira perpeccum esse ad expianda peccata no-
stra, ut nos gravitatem peccati inde disceremus, &
ab eo deinceps majori studio abstineremus.

III. L O C U S ab Exemplis eorum qui mori ma-
luerunt, quām peccatum aliquod committere, de
quibus consule Speculum honorum Clericorum.

E P I L O G U S erit vehemens cohortatio ad Auditio-
res ut, peccatum velut aspectum colubri & prae-
sentissimam tum corporis tum animæ pestem, per-
petuis gehennæ ignibus examinandum, devitem.

XXII. EVANGELICORVM RELI-
gionem, Catholicae repudiata, ample-
Etendum esse.

P Ræsentium temporum perturbatio præbebit. EXOR-
DIUM: Si vel temporum testes historias, vel se-
niorum mentem exquiramus, eam nostri seculi
pravitatem intelligemus, ut viꝫ alicui superiorum
par esse possit. Causa autem tantorum malorum
Religionum videtur esse diversitas.

P R O P O S I T I O. Quare tibi constitutum esse di-
ces, certissimam prodere rationem, tot tantasque
ærumnas penitus avertendi, si nimisrum aliis reli-
gionibus Christianus populus nuotum mittatu-
nique, quam clarissimo nomine Evangelicam di-
cunt, adhærescant.

C O N F I R M . I. Argumentum, Illa fides tenen-
da, quæ privatorum contentiones Principumque
bella dirimit, cum bella maximo agmine comi-
tentur hominum cædes, urbium eversiones, pro-
vinciarum devastationes, &c. At Evangelicorum
fides bella contentionesque dirimit. Hanc assump-
tionem probabis PRIMÒ, à causa efficiente: vel sola,
vel potissima calamitarum procreatrix est religio-
num diversitas: quam cum optimè unica Evan-
gelicorum religio tollat, etiam eius fœdus, bella
& contentiones tollentur. S E C U N D Ó, ab exem-
plis